

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų
Kuplškis,
1961 m. rugpiučio 26 d.
Šeštadienis
Nr. 68 (1551)
Kalna 2 kap.

KARŠČIAUSI SVEIKINIMAI RAJONO PARTINĖS KONFERENCIJOS DALYVIAMS!

RAJONO PARTINĖ KONFERENCIJA

Vakar pradėjo darbą Kupiškio rajono partinė konferencija. Partinės konferencijos dalyviai — komunistai susirinko nepaprastu laikotarpiu. Paskelbti TSKP Programos ir įstatų projektai — didelis įvykis ir mūsų rajono partinės organizacijos gyvenime. Todėl neuostabu, kad komunistai ypatingai aktyviai dalyvauja konferencijos darbe.

Aple paskelbtą partijos Programos projektą pranešimą padarė Lietuvos

KP rajono komiteto pirmasis sekretorius drg. A. BUDBERGIS.

Aple paskelbtą TSKP įstatų projektą pranešimą padarė Lietuvos KP rajono komiteto antrasis sekretorius drg. A. SAGULINAS.

Ataskaitinį pranešimą apie partijos rajono komiteto darbą padarė Lietuvos KP rajono komiteto sekretorius drg. J. KIRKILAS.

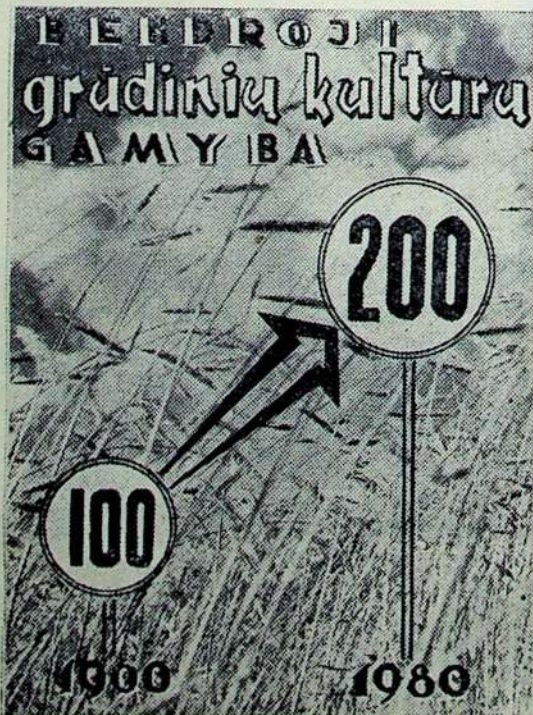
Šiandien konferencija tęsia savo darbą.

Tai numato partija

Pagrindinė viso žemės ūkio tolesnio vystymo grandis, spartaus gyvulininkystės augimo pagrindas yra paspartintas GRŪDŲ gamybos didinimas. BENDROJI GRŪDINIŲ KULTŪRŲ GAMYBA PER DVIDEŠIMTMEČI PADIDĖS DAUGIAU KAIP DU KARTUS, O JŲ DERLINGUMAS — DVIGUBAI.

Žymiai daugiau bus auginama kviečių, kukurūzų, kruopinių ir grūdinių-ankštinių kultūrų.

(Iš TSKP Programos projekto).

Taip Tarybų Sąjungoje padidės bendroji grūdinių kultūrų gamyba (procentais).

ŪKINIŲ DARBŲ DIENORAŠTIS

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

RUGPIUČIO 28—
RUGSĖJO 3

Javapiūtė.
Javų kūlimas.
Žiemkenčių sėja.

**ŽIEMŲ
iš laukų**

UOGINIEČIAI SĖJA

Lygiagrečiai su kitais darbinio metų ūkiniais darbais „Uoginių“ kolūkyje sparčiai sėjami žiemkenčiai. Pirmieji kolūkyje žiemkenčių sėją pradėjo pirmosios ir trečiosios laukininkystės brigadų žemdirbiai, vadovaujami savo brigadininkų Petro Pranciliausko ir Antano Zubo. Vienodai buržia artelės mechanizatorių Leonardo Žurausko ir Stasio Tušlos traktoriai, vienodai byra iš sėjamųjų ir gerai išvalyti, aukšiniai grūdai į purią žemę.

Kolūkyje žiemkenčiai jau apsėti pirmieji dešimtys hektarų. Žiemkenčių sėja sparčiai vyksta ir toliau.

VL. ŠARKŪNAS

MECHANIZATORIUS darbo randa visur

Nuo pat pirmųjų artelės susikūrimo dienų Antanas Zuoza dirba gimtajame „Pirmosios vagos“ kolūkyje. Jam visą laiką rūpėjo technika. Ir štai Antanas baigė traktorininkų kursus, gavo traktorių. Čia jis parodė visą savo meilę darbui, pasirinktajai profesijai.

Šiandieną Antanas Zuoza — geriausias mechanizatorius visame „Pirmosios vagos“ kolūkyje. O darbo darbštoms rankoms užtenka visur. Jis aktyviai dalyvavo javų nuėmime, neretai jo traktorių „Bielarusį“ galima buvo matyti prie kiaulidžių pumpuojant vandenį. Dabar, kūlimo metu, Antaną dažnai galima matyti leidžiant javus į kuliama. Nenusėdi Antanas net tada, kai pradeda dulkėti lietus, kuris šią vasarą toks dažnas. Tada A. Zuoza sėda ant savo pilno žirgo ir kultivuoja, rengia pūdytus, ruošia dirvas žiemkenčių sėjai. Žodžiu, mechanizatorius darbo randa visur.

V. PALIULIS

Dabar lemiamos dienos derliaus nuėmime. Nuo to, kaip kolūkių žemdirbiai sugebės be nuostolių nuimti grūdines kultūras, priklausys tolesnis kolūkių klestėjimas. Tačiau „Aušros“, „Švyturio“, „Vėžionių“, „Mituvo“ žemės ūkio artelės labai uždeletas grūdinių kultūrų nuėmimas. Šiuose kolūkiuose dar daug žiemkenčių tebėra lauke. O jau kuris laikas, kai pribrandę ir kiti javai. Reikia daryti viską, kad išvengtume derliaus nuostolių. Išnaudojant kiekvieną giedresnę dieną, būtina ir pauti, ir kulti, ir gabenti į pastoges derlių. Kaip parodė pirmaujančių rajono kolūkių patyrimas nuimant derlių, reikalingi geri ten, kur javai nuimami kombainais, pištės metu panaudojamos kertamosios ir javų rišamosios mašinos.

Geri šeimininkai kartu su javapiūte vykdo ir javų kūlimą. Javai tik tuomet yra apsaugoti, kada jie iškulti. „Uoginių“ kolūkyje, kiek leido sąlygos, žiemkenčiai buvo nuimami kombainu. Kartu su javapiūte čia buvo javai ir kuliama. Taip pat sparčiai kuliama javai „Adomynės“, „Šviesos“ kolūkiuose, parengta sėkla ir žiemkenčių sėjai. Eilę metų daugelyje rajono kolūkių buvo gaunami negausūs žiemkenčių derliai vien dėl to, kad pati sėja būdavo atliekama vėlai, už-

delsiama. Kaip parodė pirmaujančių „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“ kolūkių žemdirbių patyrimas, patys geriausias žiemkenčių sėjos laikas yra rugpiučio mėnesio pabaiga. Todėl darykime viską, kad visuose rajono kolūkiuose visi žiemkenčiai būtų pasėti artimiausiomis dienomis. Reikia manyti, kad šiais metais ruduo bus taip pat labai nepastovus, lietingas kaip ir vasara, todėl į tuos plotus, kur sėja bus uždeleta, vėliau dėl drėgmės pertekliaus nebus galima ir įeiti. Rimtas išvadas iš praėjusių metų klaidų padarė „Naujo gyvenimo“, „Sakalo“, „Šviesos“, „Neries“ ir kiti kolūkiai. Juose dabar sparčiai sėjami žiemkenčiai.

Tačiau rajone dar yra tokių kolūkių, kuriuose ne tik neakubama sėti žiemkenčius, bet dar iki šiol neparuošta jų sėjai dirva, neturima ir sėklos. Tokia padėtis iki šiol yra „Mituvos“, „Juodpėnų“ kolūkiuose.

Artėja žymios datos mūsų liaudies gyvenime — TSKP XXII ir Lietuvos KP XIII suvažiavimai. Savo darbais darbu pritardami partijos Programos projektui, istorinės datos sutikime naujomis gamybinėmis dovanomis.

A. JELINIAUSKAITĖ
Bylių parodomos bandymų ūkio agronomė
Agr. A. VIDUGIRIS
Redakcijos neetatinio žemės ūkio skyriaus narys

Visi šeimos nariai dirba

„Laisvės“ kolūkio antroje viena dieną dalyvauja derliaus laukininkystės brigadoje ne nuėmime, jų plačiausias ir rasime darbštesnės šeimos darbas. Nuotraukoje: Vizbarų kaip Vizbarų. Visi — tėvas Mykolas, motina Bronė, dukra šeima javų lauke poilsio metu. Vida ir sūnus Lionius — kiek.

VI. Jasiūsko nuotr.

KUR šiandien bepažvelgtum, visur kiekvieno akį stebina naujos, sparčiai vykdomos didelės statybos. Tai vienur, tai kitur, aukščiau iškelės strėlę, išdidžiai kilnoja sunkias statybines plokštes kranas, vis nauji ir nauji statybų pastoliai, nauji mūriniai korpusai pakeičia senus pastatus. Džiaugiasi ir kolakinio kaimo darbo žmogus: seną, be grūdų pirkelę jau seniai pakeitė nauji, erdvūs pastatai, auga naujos kolakinės gyvenvietės.

TSKP Programos projekte sakoma, kad partija iškelia uždavinį išspręsti aštoriausią tarybinės liaudies gerovės pakėlimo problemą — butų problemą. Antroje dešimtmečio pabaigoje kiekviena šeima, įskaitant jaunavedžių šeimą, turės gerai sutvarkytą butą, atitinkantį higienos ir kultūringos buities reikalavimus. Vadinasi, nepraeis nei dvidešimt metų, ir butų klausimas bus pilnai išspręstas. Tai — džiugu. Bet ar negalima šių terminų sutrumpinti, ar negalima padaryti, kad darbo žmonės dar greičiau butų pilnai aprūpinti patogiais, erdviais butais? Mano manymu, galima.

Suvirintojas Andriejus Baronas darbo metu.

Ypatingai geras sąlygas išspręsti butų problemą turime mes, kupiškėnai. Juk Kupiškis visoje respublikoje, net už jos ribų garsėja neįsienkamomis statybinių medžiagų žaliavomis. Jau keli metai, kai veikia Kupiškio statybinių blokų fabrikas. Tačiau reikia pripažinti, kad jau šiandieną jis nebepajėgia aprūpinti užsakomą gaminama produkcija.

Tiesa, jau praėjusiais metais šis statybinių blokų fabrikas pradėtas plėsti, auga nauji korpusai. Kiekvienas pravažiuojantis pastebės, kad ypatingai didelis, ilgas statomas vienas cėchas. Šiame cėche bus įrengta apie 20 statybinių blokų karbonizavimo kamerų, o kiekvienoje kameroje bus pakraunama karbonizavimui iki 1.500 blokų. Antroje cecho dalyje montuojami įvairūs vamzdžiai dujoms. Tačiau kol kas čia darbas tik įpusėtas. Reikia imtis visų priemonių, kad fabriko išplėtimo darbai

Visi turėsime gerus butus

butų baigti kaip galint anksčiau, kad šaukieji statybiniškai TSKP XXII suvažiavimo išvakarėse galėtų raportuoti apie fabriko statybos užbaigimą.

Mūsų rajone yra stambi Šepetos durpių ir kraiko gamykla. Ji, tiesa, iki šiol gamina tik durpes bei kraiką, kurie daugumoje panaudojami žemės ūkyje. O jeigu ėmus ir pabandžius gaminti iš durpių statybines medžiagas? Kaip smarkiai paspartėtų statybos! Juk ne paslaptis, kad statybos daugumoje uždeliamos vien dėl statybinių medžiagų trūkumo, pavėluoto jų pristatymo. O Šepetos durpių, kraiko gamykloje, mano nuomone, galima būtų gaminti statybinius brikelus, izoliacines plokštes.

Aš dirbu statybinių blokų fabrike. Į šią gamyklą atėjau šių metų pradžioje. Trūko čia specialistų, darbininkų. Tiesa, gerų specialistų stokojame dar ir dabar. Man atėjus į šią fabriką, čia dirbo tik šaltkalvis Andriejus Baronas ir darbu vedėjas Juozas Misiūnas. Vėliau prisidėjo grįžęs iš Tarybinės Armijos Antanas Karpavičius. Poto atėjo dirbti ir Karpavičiaus broliai Petras ir Bronius. Iš pradžių, žinoma, jiems sunkiai sekė išsivairinti suvirintojo specialybę, už tai dabar jais verta didžiuotis: išdirbio normas Petras ir Bronius Karpavičiai įvykdo 130–150 proc. Ugdant, auklėjant jaunus specialistus, daug pasidaravo darbų vedėjas J. Misiūnas. Jam dėkingi visi brigados nariai. O jų dabar yra jau 11 žmonių.

Aš, kaip statybininkas, jėgumu paleidus blokų fabriką, pradėjus izoliacines

gramos projektui. Juk tai aiškiausias ir tiksliausias kelirodys į šviesiąją rytdieną — komunizmą. Neabejoju, kad antrojo dešimtmečio pabaigoje kiekviena šeima turės gerai sutvarkytą butą. Tačiau mes, kupiškėnai, šią butų problemą pagal turimas sąlygas galėtume

Darbų vykdytojas J. Misiūnas ir šaltkalvis-montuotojas A. Tubelis tikrina dujų apšildymo vamzdžius.

išspręsti ne antrojo dešimtmečio pabaigoje, bet jau jo pradžioje. Turint rajone didelius statybinių medžiagų žaliavos išteklius, blokų fabriką, Šepetos durpių ir kraiko gamyklą, tas tikrai įmanoma. Kad paspartintų statybų tempus, man atrodo, svarbiausia daugiau dėmesio skirti statybinių medžiagų transportavimui, į statybines aikšteles. Juk žinoma, kad statybines aikšteles dar ne retai darbininkai stovinčiuoja vien dėl to, kad laiku nepristatomos statybinės medžiagos. Praplėtus ir pilnu parinką, pradėjus izoliacines

ta ir pliausi. Nepatenkinamai atlieka savo darbą ir kolūkio agronomė V. Sidlauskaitė. O artelės pirmininkas S. Stulginskis, sako kolūkiečiai, atvyksta tik ten, kur galima privažiuoti motociklu. Nekartokite praeitų metų klaidų, — juk iš jų pasimokyti jau buvo laiko.

V. DEBEIKIS

Vargas su tokin brigadininku

„Šviesos“ kolūkio II brigados kolūkiečiai savo laiku prašė artelės valdybą, kad atleistų jų brigadininką Joną Šateiką iš pareigų už sistemingą girtuokliavimą ir ūkinį darbų apleidimą. J. Šateiką atleido. Ir štai po kelių laiko J. Šateika tik su kolūkio pirmininko E. Dyros žinia vėl tapo tos pačios brigados brigadininku.

— Gal pasitaisė, nebe-gers? — spėjo kolūkiečiai. Tačiau kur tau! Kaip sakoma, miško paukštis į mišką ir žiūri. Taip ir J. Šateika. Vėl beveik kasdien girtuokliauja, netelsingai skirsto žmones prie darbų, nusiskundžiama, kad netelsingai užrašomi už atliktus darbus ir darbadieniai.

Korespondentų reidai

DAUGIAU ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ

Išimčių neturi būti

Gal mažiausiai kad tik laiku būtų šių metų dažni sutvarkyti žiem-lietūs pakenkė M. Melnikaitės vardo kolūkiui — juk čia visur lengvos dirvos, daugiausia smėlynai. Tačiau, kad jauti I brigadoje būtų laiku nūmti, suvežti į pastoges, sparčiai kullami, to pasakyti negalima. Kiek čia daug darbščių, sąžiningų žmonių, kurie nieko negailėtų, liaus likimu, ne-

rūpi jiems ir kiti darbai. Tiesa, VI. Jurkštas nesenai čia dirba brigadininku, bet jau dabar reikia nenuolaidžiauti tinginiams. Juk darbo rankos brigadoje labai reikalingos. Nepanirškime, kad prasideda žiemkenčių sėja. Reikia sėklos, reikia sparčiau kulti. Šių darbų brigadoje vėluoti negalima.

O. DARGIENĖ

Nekartokite praeitų metų klaidų

Neblogą derlių išaugino „Atelies“ kolūkio I brigados žemdirbiai, tačiau su jo nuėmimu, kullimo reikalai žymiai blogesni. Brigadai vadovauja agronomas B. Balčiūnas. Keista, kad net žemės ūkio specialistas neįvertino savalaikio žiemkenčių nuėmimo reikšmės. Net apie 12 ha rugių, čia sustatytų į gubas, nuo lietaus ir ilgo stovėjimo lauke sudygo.

Tai kaip gi jūs, drg. Balčiūnai, ruošiatės žiemkenčių sėjai, kaip valote sėklą? Nepamirškite, kad, ką pasėsi,

mės ūkio specialistas neįvertino savalaikio žiemkenčių nuėmimo reikšmės. Net apie 12 ha rugių, čia sustatytų į gubas, nuo lietaus ir ilgo stovėjimo lauke sudygo.

Štai kodėl ši brigada atsilieka nuo kitų ūkiniuose darbuose.

V. BARTUŠYTĖ

Kviečiai laukla plovėjų

„Aušros“ kolūkyje dar nesenai baigta ruglapiūtė. Nieko nelaukiant reikia plauti ir kviečius — piūties negalima uždelsti nei vienos dienos. Bet vis dėlto kviečiai kolūkyje nepiaunami. Kai kas gali pamanyti, kad aušriečiai tikriausiai veža ir kulia ruglius. Bet taip nėra. Čia kullimas vos tik pradėdamas. O II brigados brigadininkas Juozas Grigas kai kada nepajėgia organizuoti kolūkiečių kullimo darbams. Trumpai imant, kolūkyje nesirūpinama sparčiai kulti, tuo pačiu neturima sėklos žiemkenčių sėjai, neparduodami grūdai valstybei. Nesulaikla plovėjų ir kviečiai, kurie, anot kolūkiečių, jau net pa juodę.

Kodėl gi taip, draugai kolūkio vadovai?

V. SAULIŪNAS

MECHANIZATORIUS Antanas Vasiliauskas

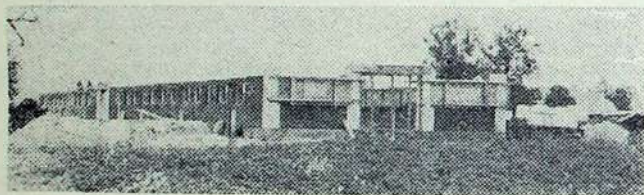
Kam teko M. Melnikaitės vardo kolūkio mechaninėse dirbtuvėse pabuvoti prieš keletą metų ir dabar, tas juse pamatė didžiules permainas, didelį skirtumą. Ir tikrai, kada kolūkis iš MTS perėmė keletą traktorių, šie traktoriai būdavo remontuojami tiesiog klojimuose ar kur kitur pašaliose. Blogose sąlygose blogai būdavo atliekamas ir remontas. O dėl to dažnai pasitaikydavo prastovėjimai, susitrukdydavo darbai.

Kitoks vaizdas dabar. Mechanizatoriams jau dešimtus metų sėkmingai vadovauja Antanas Vasiliauskas. Tai prityręs ir darbštus žmogus. Jo sumanumo dėka mechaninės dirbtuvės pasikeitė iš pagrindų. Dabar kolūkyje yra geri garažai, atsarginių dalių sandėlis, kuro bazė. A. Vasiliausko pastangomis įrengtas dirbtuvėse pakabinamasis keilias dviejose skyriuose, yra šalto apdirbimo stendas, autogeninio suvirinimo aparatas, prietaisai gręžimui ir t. t. Pačios dirbtuvės elektrifikuotos, traktorių ir kito inventoriaus remontui sudarytos kuo pulkiausios sąlygos. Kolūkio technika čia visada laiku atremontuojama. Pagerėjo atliekamų darbų kokybė, todėl retai kada pasitaiko ir traktorių gedimai. Įrengiant ir tvarkant dirbtuves, A. Vasiliauskui daug padėjo A. Valčiūnas, J. Pivorlūnas ir kiti kolūkio mechanizatoriai.

Ir jeigu kolūkio gaisrininkai (vadovas Jonas Vaidilas) susirūpina įrengti žaibolaidžius bei įsigys reikiamą priešgaisrinį inventorių, ko šiuo metu dar nėra, dirbtuvės su savo sandėliais, kuro bazė ir kalvė bus tinkamai apsaugotos, tai juos teks tik pagirti.

Br. DUNDULIS

Kolūkių statybose

Tur būt, nerasime rajone tokio kolūkio, kuriame nevyktų visuomeninių pastatų statyba. Šioje srityje neatsilikia ir „Uoginių“ kolūkis. Tarpkolūkinė statybos organizacija „Pergalė“ čia stato tipinę kaulidę, kurioje tilpa 800 penimų kaulių. Statybinių brigada, dešimtininko Felikso Manionio vadovaujama, kaulidės statybą užbaigė šiais metais. Nuotraukoje: bendras statomos kaulidės vaizdas. P. Laužiko nuotr.

Muziejus Hitlerio landynėje

Mozūrija—tūkstančio ežerų, gražių girių, žuiklės ir žygių kraštas. Čia Lenkijos šiaurės rytuose, netoli Gerložo ežero, prie Kenišino miesto, yra buvusi Hitlerio vyriausioji karo lauko būstinė. Dar iki šiol čia kyla didžiuliai betoniniai antžeminiai įrenginiai. Po žeme įrengtas išstisęs miestas.

Lenkijos kariuomenės pionieriai apvalė Hitlerio „širšyną“ nuo daiktų, galėjusių sprogti. Antžeminiai įrenginiai pertvarkomi: čia bus atidarytas antikarinis muziejus.

„SUSIPAŽINKIME: ponas Klinga!“

FELJETONAS

Linguoja purvinu „Žadeikių“ kolūkio keletu Jonas Klinga — laibas ir lankstus kaip vytelė. Šviesus plaukai, parą nešukuoti, kyšo iš po kepurės ne kuokštomis, bet visu kaltanu. Keista, jam tik trisdešimt metų, o vyras pačioje jėgoje, pačiame stiprumo... Pamatęs nepažįstamą žmogų, jis visas išsitempia ir, pridėjęs ranką prie smilkinio, sušunka: — Susipažinkime: ponas Klinga!

Nuo jo trenkia kaip iš bravoro. Klinga nebūna negirtas. Visos jo mintys, visos sąjautos nukreiptos tik į vieną tikslą, o tas tikslas — deginė. Tik deginė! Kaip ir, prieda „poni Klinga“, jis keltasi lygiai 12 valandą. Pirmiausia puola prie vandens ir plauna nuo pagirių apšleikštą širdį... — Ei, Valia! — po valandėlės au girdėti troboje riksmas. — Kur tu pasidėjai, kad tave kur vėlniai nujo!

— Esu aš, Jonuk, esu, — atskuba visa persigandusi jo žmona. — Duok užst! Valerijai Klingienei irgi apie trisdešimt metų. Tačiau iš pažinros nepasakysi, kad jai tik tiek. Ji taip išvargusi, taip užta, jog slankioja po trobą lyg koks šešėlis. O puiki moteris buvo! O kokia darbštolė! Nors, tiesą sakant, ji ir dabar nevengia darbo, bet... — Jeigu tu eisi į kolūką dirbti, — perspėja vyras, — tai supleskėsi su visais vaikais! — Tačiau, nors ir kaip grasina jai

vyras, darbšti moteris vis tiek išsina į visuomeninius laukus padirbti.

— Vadinasi, buvai dirbti, — sutinka vakare ją jau pusgirtis vyras. — Vadinasi, neklusai manęs... Ant moters pečių pasipila kruša smagių, ne savais balsais suklinta vaikų ūkai — devynmetė Dalė ir dvimetis Dajus. Nebegalėdama atsiginti ištiusio vyro, Klingienė, vedina vaikais, sprunka pas kaimynus.

— Priimkit, brangieji, priimkit pernakuoti! — Ka darys — melai priima kaimynai. Tačiau rytojaus dieną Klinga, sužinojęs, kad pas tą ar kitą kaimyną nakvojo jo žmona su vaikais, ateina pas juos ir pareiškia:

— Jeigu dar kada priimsite mano žmoną, supleskėsite su visais namais!

Bijo kaimynai. Iš Klingos visko galima laukti. O Klinga ir toliau dykinėja, girtuokliauja ir kelia namuose triukšmą. Tiesa, kažkada jis dirbo traktorininku. Bet nei-

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Rugpjūčio 16 dieną lėtai kuliama žiem- nos „Stalino keliu“ laikraštyje, skyrelyje „Skubiai taisyti- na“, buvo kritikuojamas „Pirmosios va- gos“ kolūkis, kad E. Nanytė, šiuo metu

Murnikovas ir aitvaras

Neseniai nakties metu Kupiškio miesto Greifenbergerio gatvės Nr. 9 gyventojas Jonas Murnikovas, pasikinkęs arkli, nuvažiavo prie pramkombinatui priklausančio sandėlio, esančio netoli geležinkelio stoties. Palaukęs, kol sargas pajėjo toliau, prisikrovė vežimą plytų ir parsivežė namo.

— Aitvaras naktį atnešė plytų, — aiškino milicijos darbuotojams J. Murnikovas ir jo žmona. Tačiau šiems jų aiškinimams, žinoma, niekas nepatikėjo.

V. RAPINAS

Kas gi tas Šidlauskas?

Salamiesčio apylinkės Tarybos patalpose gyvena nuomininkas Antanas Šidlauskas su šeima. Pageidaujant apylinkės darbo žmonėms, buvo nuspręsta įsteigti medicininį punktą, o Šidlauskui pasiūlyta išsikelti į kitas, atremontuotas patalpas. Bet Šidlauskas užsispyrė.

— Praėjo trys mėnesiai, o jis neklusau nei apylinkės Tarybos, nei teismo sprendimo.

G. GIEDRAITYTĖ

gai — atleido. Po to vėl dirbo, bet ir vėl atleido. Argi galima buvo darniame kolektyve pakęsti tokį užkietėjusį girtuoklį? Pats nedirbdamas ir neleidžiamas dirbti žmonai, Klinga privėdė šeimą prie to, kad namuose kartais nėra nei pluteles duonos... Klausaisi kaimynų pasakojimų ir, kaip sakoma, plaukai šiaušiasi. Ir kaip dar su tokio žmogumi gali gyventi žmona? Iš kur pas ją tokia kantrybė?

— Nenori ji gyventi su juo, jau seniai per teismą ir persiskyrė, — aiškina kaimynai. — Bet, mat, vis tiek jis iš namų neišsitraukia. Prieš kiek laiko Klinga buvo nusibastęs į Pandėlio rajoną. Kažkur ten buvo įsidarbinęs, bet neilgam... Atpyškėjo jis vieną va-

gyvensiu! Niekas man nieko nepadarė! — šaukė Klinga.

Ir jis gyvena. Tikrai jam niekas nieko nedaro. Dar daugiau, ne tik šeima, bet jo blyjo ir visi kaimynai.

— Kas su manimi piktuoju, tas suplesk! Uždegstu!

Štai koks „ponas Klinga“. Tačiau kaip gi gyvena jo vaikučiai? Štai — Dalė. Jai jau devyni metai, ji mokosi, bet mokyklis jai, kaip sako mama, nesiseka... Tai — tiesa. Jai negali sekti mokslas, jei ji niekad neturi namuose ramybės, jei kiekvieną vakarą ji turi drebeti dėl girtuoklio ir despoto tėvo. O kiek ji savo trumpame gyvenime jau nakvojo pas kaimynus, kiek asarų pralėjo, kiek skausmo pergyveno. O jai tik... devyni metų!

Galų gale, kas gi laukia jos broliuko Dalio? Dabar jam tik du metai, bet šis kadikis jau visi metai kaip gydomas.

— Išgąsdintas vaikas... — vos ne su ašaromis kalba kaimynai. — Matyt, jam ir nervai, ir nuomaras... Bala žino, kokios jį ten ligos kamuoja...

Sunku nei rašyti. Štai prie ko privėdavo savo mažamečius vaikučius tėvas... Ne, tai ne tėvas! Tai — žmogysta, neverta žmogaus vardo!

Klingos šeimos tragediją žino visi — ir apylinkės Taryba, ir kolūkio valdyba. Savo laiku Klingų dukrelę Dalę norėjo palmti auklėti internatas, bet Valerija Klingienė nesutiko.

O kaip gi pats „ponas Klinga“? Ar jis dar palaisomas? Štai keletas kaimynų atsakymai:

— Pirmiausia, neskelbkite pavardės... Žinot, gali paleisti dūmais... Klinga — žuvis žmogus!

— Aš tik vieno norėčiau: kad jis dingtų vieną kartą iš mūsų kolūko!

— Girtuoklius, kiek žinau, pagydo. Gal, sakau, ir jį dar galima būtų priverstinai pagydyti... — Jį reikia priversti dirbti!

Žmonės galvoja apie Klingą, mąsto, kaip padėti jo šeimai, bet visi prieina tik vieną išvadą — Klingą reikia priversti dirbti ir priverstinai gydyti nuo alkoholio.

Manau, kad dabar eilė tarti savo žodį milicijai...

Minėtame kolūkyje gyvena Romas Palilionis, o „Alizavos“ kolūkyje — Povilas Činga — ir gi, kaip kolūkiečiai sako, „vos ne Klingos broliai“. Nejaugi ir šie du piliečiai nori pasekti Klingos pėdomis?

VL GINTAS

karą pas žmoną kaip devyni perkanai.

— Gal neleisi man gyventi čia? Gal neleisi? — šaukė Klinga, sužiną užęs kumštus.

— Mano motinos namai, ir mes nenorime, kad tu čia būtum, — išdriso pasakyti žmona.

Pasipylė srlautas keiksmų, smūgiai.

Provokacijų kurstytojai pralaimi

Drumzlina banga karinės psichozės, kurią Vakarų valstybės kursto ryšium su Vokietijos Demokratinės Respublikos apsaugos priemonėmis Vakarų Berlyno pasienyje, nenuligsta. Valdantieji Vakarų valstybių sluoksniai vis labiau didina jų sukelto įtempinio Europos širdyje. Ypač neriasi iš kailio Bonos kancleris Adenaueris ir Vakarų Berlyno administracijos vadovas Brandtas. „Dėl niekad nuo Hitlerio laikų, — pažymi anglų laikraštis „Deili vorker“, — nebuvęs pilnamas toks karinės propagandos ir melo srautas, kaip tai daro dabar Vakarų Berlynas ir Bona“.

Triukšmingos militaristinės isterijos aplinkybėmis Vakaruose vykdomi plataus masto kariniai pasiruošimai. JAV prezidentas Kenedis rugpjūčio 18 d. pasirašė gynybos ministerijos biudžeto įstatymo projektą, kuriame vien tik tiesioginiai Pentagono asignavimai šiais finansiniais metais sudarys 46,7 milijardo dolerių. Kaip pažymi Amerikos spauda, šie asignavimai prašoka JAV karinės išlaidas paskutiniams Korėjos karo metais. JAV karinė vadovybė nutarė padidinti sausumos pajėgų skaičių ir sustiprinti karinį jūrų laivyną. Vašingtonas ir Londonas taip pat nutarė padidinti savo įgulas Vakarų Berlyne.

Vakarų Vokietijos militaristams skatinti į Vakarų Berlyną išvyko JAV viceprezidentas Džonsonas. Vakarų Vokietijos laikraštis „General-Anzeiger“ šią kelionę pavadino „demonstraciniu žingsniu Berlyno krizėje“.

Šių Vakarų valstybių veiksmų fone juokingai atrodo jų mėginimai apkaltinti Tarybų Sąjungą bei kitas socialistines šalis „padėties aštriniu Berlyne“. Šiomis dienomis Vakarų valstybės nusiuntė Tarybų Sąjungai notas, kuriose jos teigia, jog priemonės, kurių VDR vyriausybė ėmėsi Vakarų Berlyno pasienyje, esančios neteisėtos.

Atsakomoje notoje Tarybų Sąjungos vyriausybė davė prideramą atkirtį tiems Vakarų valstybių sluoksniams, kurie mėgina kištis į VDR vidaus reikalus. Tarybų Sąjunga dar kartą pareiškė visiškai remianti VDR vyriausybės veiksmus, kurių ji ėmėsi kaip suvereni valstybė savo nacionaliniams interesams ginti.

Pažangioji tarptautinė visuomenė pritaria VDR priemonėms ir jas laiko smūgiu Vakarų Berlyne įsikūrusiems šnipams ir provokatoriams. Ryžtingai įgyvendinus priemones Vokietijos Demokratinės Respublikos saugumui užtikrinti, pareiškė VDR Valstybės tarybos pirmininkas V. Ulbrichtas, gaisro židyns Vakarų Berlyne kontroliuojamas.

Blaiviai galvoją Vakarų visuomenės atstovai ragina Vakarų valstybių vadovus paklausti proto balso ir kartu su kitomis suinteresuotomis šalimis pradėti derybas Vokietijos problemų taikiai reguliuoti. „Vienintelė išeitis, — rašo Londono savaitraštis „Niu Steitsmen“, — tai pradėti derybas, ir juo greičiau, tuo geriau“. Taikos reikalas tik laimėtų, pareiškė JAV senatorius Mensfildas, jeigu Vakarų Berlyno klausimas būtų apsvarstytas derybomis.

V. CHARKOVAS

Šventraščio žodyną atsivertus...

Iki šiol lietuvių kalba išėjo nemaža žodyna, kuriuose randame įvairiausių žodžių paaiškinimus. Tačiau iki šiol dar nebuvo šventraščio žodyno. Todėl į šį dieviškąjį mokslą galėjo būti įnešta nemaža painiavos. Dabar gi ši spraga užpildyta — toks žodynas yra. Jis gali būti laikomas vadovėliu arba, jei norite, kišeniniu teologijos žodynu. Juo naudodamiesi, seni ir jauni žmonės, paprasti ir net kai kurie apsišvietusieji galės drąsiai kalbėti apie daugelį klausimų, kurie iki šiol buvo miglos apgaubti...

Taip galima perfrazuoti lietuvių kalba išėjusios „Kišeninės teologijos“ sąmoningą pratarmę, kurią parašė pats šio satyriškai kandaus žodynelio autorius P. Holbachas — vienas iš žymiausių prancūzų XVIII amžiaus materializmo ir ateizmo atstovų.

Nežiūrint į tai, kad „Kišeninė teologija“ parašyta beveik prieš 200 metų, iki šiol ji dar nepaseno. Štai tie, kurie domisi krikščioniškais pamokymais, atsivertę raidę „K“, gali rasti tokį atsakymą: „Krikščioniškų pamokymų tikslas — pasakoti šventąsias pasakas ir nustelbti gamtinių sveikų protą. Tą garbingą darbą gali dirbti tik dvasininkai, kurie naudojami dieviška teise pakelti žmones iki tokio kvailystės laipsnio, kuris atitinka jų interesus“.

Panašiais įvairių žodžių paaiškinimais autorius parodo skaitytojui, kad teologija yra priešinga mokslui, o religinis tikėjimas yra nesuderinamas su moksliniu pažinimu. Pavyzdžiui, žodžius sveiklas protas autorius aiškina taip: tai rečiausiai sutinkamas ir labiausiai nereikalingas dalykas krikščionių religijoje; geras krikščionis turi nuslopinti savyje protą; jeigu jam klebonas sako, kad dievas yra gabalėlis duonos, krikščionis privalo tuo tikėti, nors tai ir nesiderina su sveiku protu. Žodis nustatytas paaiškinamas taip: „Religija vadinama nusikaltimu ne tuos veiksmus, kurie daro žalą visuomenei, bet tuos, kurie kenkia dvasininkams“.

T. GARSTYTIS

*) P. Holbachas. KIŠENINĖ TEOLOGIJA. Vilnius, Valst. politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 1961 m. 194 psl.

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. rugpjūčio 26 d.

Apie sveikatos būklę

Viršutiniame piešinyje: „Savijauta pulki“.

Apatiniame piešinyje:

„...Savijauta bloga, kariniai planai nesvarumo būklėje“.

Kupiškio krepšininkai Biržuose žaidė su Joniškėčiais. Nuotraukoje: kupiškėnai Vytautas Kurlys (antras iš kairės) ir Kazys Dubinskas (trečias iš kairės) prie varžovų krepšio.

L. Karklio nuotr.

Sąžinę paskandino... grietinėje

Ilgai suko galvą „Antašavos“ antašavietė D. Baniulienė. Taip, kolūkio pirmininkas Antanas Tamulionis, kodėl gi jo karvės pieno riebumas tesiekia vos 2,8 proc. Uoginiuose rodė 3,9 proc. Kad ir kiek jis bestatė pieno į Antašavos pieno separavimo punktą, bet vedėja Danutė Baniulienė vis užrašydavo vienodai — 2,8 proc.

„Gal dėl to, kad sena karvė“, — nusprendė pirmininkas ir nusipirko vietoj jos kitą. Tačiau pieno riebumas procentas vis tiek nesikeitė. Bet kai už kiek laiko D. Baniulienė sužinojo, jog A. Tamulionis į punktą stato kitos karvės pieną, jo riebumas teikėsi pakelti iki 3,4 proc.

Pagaliam A. Tamulionis pieno riebumą nutarė patikrinti Uoginių pieno separavimo punkte. Čia pieno riebumo procentas buvo nustatytas visai kitoks — jis siekė 4,2.

Sužinoję apie tai, ir kiti pieno statytojai savo karvių pieno riebumą patikrino Uoginiuose. Gavosi tiesiog neįtikėtini rezultatai: tų pačių karvių pieno riebumo procentas buvo daug didesnis, negu kad jį nustatydavo

Apie nesąžiningą D. Baniulienės darbą kalba ir kitas faktas. Į Antašavos pieno separavimo punktą pieną stato ir kolūkis. Iš ryto čia atvežus pieną, jo riebumą Baniulienė nustato 3,4 proc. Kadangi per pietus punktą neveikia, pieną „Antašavos“ kolūkis veža į Vabalninką. Čia jo riebumas rodo 3,8 proc.

Ar tik ir motociklas nebus iš grietinės plaukęs? — Įtariai žvelgia kolūkiečiai ir į Baniulienės vyrą Antaną, dirbantį kolūkyje automatinės soferlio, bet pralekiantį ant savo motociklo.

Visko gali būti, kai, anot kolūkiečių, Baniulienė sąžinę paskandino... grietinėje.

A. VAIGYS

„Giedras dangus“

Naujas Lenino premijos laureato Grigorijaus Čučchrajaus filmas „Giedras dangus“ — jaudinantis pasakojimas apie jaunystę, meilę ir ištikimybę, apie didelį ir sudėtingą laikotarpį mūsų šalies gyvenime, apie tikėjimą žmogumi ir telybės triumfą, apie aukščiausiųjų tarybinių principų pergalę prieš nepasitikėjimą ir abejingumą.

Režisierius G. Čučchrajus užima garbingą vietą įžymiųjų tarybinio kino meistų tarpe. Jo filmas „Keturiadešimt pirmas“ ir „Baladė apie kareivį“ triumfališkai apkliavo pasaulio ekranus. Tikėjimas žmogumi yra svarbiausias Čučchrajaus kūrybos bruožas.

Filmas pastatytas „Mosfilmo“ kinostudijoje. Šį filmą kinoteatro „Aušra“ salėje kupiškėnai pamatys rugpjūčio 29 ir 30 d. d.

Redaktorius S. ŽAUKA

Subačiaus ligoninės darbuotojų kolektyvas teikia gilią užuojautą ūkvedei Pukštelnei Bronai, jos tėveliui mirus.

Subačiaus ligoninės darbuotojų kolektyvas nuoširdžiai užlaičia sanitarę Petrauskienę Oną dėl jos tėvelio mirties.